

*De kweek van de
Abessijnse groene astrilde*

Geslaagde kweek met de Abesijnse groene astrilde.

Tekst Jacob Miedema

Foto's Martijn de Bakker, Maans Booyesen, Chris Ventouris

Dit 9 cm' grote vogeltje ook wel de Abesijnse geelbuik astrilde genoemd, vindt zijn oor spreng in Abessinië en Z.O.Soedan. De man heeft olijfgroene flanken, bij de pop zijn deze meer grijsgroen van kleur. Ook de buikkleur van de man is dieper van kleur. Verder zijn ze uiterlijk vrijwel aan elkaar gelijk. Bovenkop en nek zijn blauwgrijs, rug en vleugels olijfgroen, staart zwart, bovenstaartdekveren en stuit rood, keel, kin en borst grijswit, buik okergeel, bovensnavelzwart, ondersnavel rood. De zang van liet mannetje is zacht en hoog terwijl het popje een korte roep heeft.

Zo'n 3 jaar geleden kwam ik in het bezit van. een koppeltje van deze bijzondere aardige Astrilden. Dit koppeltje had bij de vorige eigenaar zonder moeite enkele legsels groot gebracht en was ik dus zeker van een goed harmoniërend stel. Het was in de herfst dat ik de vogels kreeg dus werden deze in een binnenvlucht losgelaten, waar ze gedurende de herfst en wintermaanden bij een temperatuur van 15 - 17 graden overhield. Toen het zo rond half mei was en de kans van nachtvorsten voorbij waren heb ik ze in de buitenvolière gelaten. Deze was bevolkt met diverse soorten andere Astrilden. Dat jaar kregen zij 3 legsels, welke bestonden uit 3 - 4 eitjes. De beide ouders broeden uitstekend en ook de wekelijkse nestcontrole stoorden hen nauwelijks. Soms maakten zij een nest in een conifeer anders maakten zij gebruik van een nestkastje. Zij maakten een bolvormig nest, welk van fijn hooi, kokosvezel en sisal gemaakt werd. De binnenzijde werd afgewerkt met mos en met véle kleine veertjes. De broedduur bedraagt zo'n 11 tot 13 dagen. Na. 11 dagen als de jongen uit zijn is het zaak dat de oude vogels voldoende levend voer kunnen bemachtigen (bananenvliegjes, buffalowormen, pinky's en miereneieren) Ik had ze hier al wat aan gewend maar zij namen hier niet veel van op. Zelfs toen de jongen er eenmaal waren, taalden zij er helemaal niet naar. Wel viel het mij op dat ze in de buiten volière in de struiken en coniferen veel naar vliegjes en spinnetjes aan het zoeken waren. Dit was natuurlijk onvoldoende, zodat U wel kunt raden dat de jongen na een drie dagen dood op de grond lagen.

Ook het tweede jaar ging het op een en dezelfde wijze totdat ook nog het popje dood ging. Een en al teleurstelling dus. Toch wilde ik de moed niet opgeven en werd een nieuw popje aangeschaft. Dit jaar wilde ik het eens anders proberen, want als een ander hiermee kan kweken moest dit bij mij toch ook wel lukken. Ik besloot ze samen met een koppeltje Efenastrilden en Rode Amaranten in een binnenvluchtje te laten broeden. Dit vluchtje was 80 cm diep, 90 cm. hoog en 2.60,m lang. Op de achterwand spijkerde ik een aantal coniferentakken, met hier en daar een nestkastje en stopte hier en daar wat nestmateriaal tussen de coniferentakken. Na enkele weken zag ik dat in één van de nestkastjes, een nest zo goed als klaar was van wie dit nest was kon ik nog niet zeggen maar ik vermoedde dat de dat dit van de abessijnen zou moeten zijn. Dat kwam al snel uit, want na enkele dagen zag ik het popje op het nest zitten. Waarschijnlijk zou ze 2 of 3 eitjes hebben, maar om de vogels niet te storen, wachtte ik tot de 7 dag. Bij deze nestcontrole zag ik 4 eitjes, welke allemaal bevrucht waren, Rond de 10e dag hing ik een emmer, welke goed met fruitvliegjes bevolkt was, binnen in het vluchtje. De 11e dag zette ik een schaal met enkele buffalowormen en een schaal met eivoer die met universeel voer vermengd was (verhouding 1 pak eivoer op een half pak universeel voer) in de vlucht. Bij dit mengsel deed ik er wat diepvries miereneieren door. De miereneieren had ik van te voren in lauw water laten wellen en plaatste ik dit in de vlucht. Op de 12e dag viel het mij op dat van de

Abessijnen veel bij dé emmer fruitvliegen zaten. Na het andere voer werd maar weinig omgekeken. Dit was voldoende reden om aan te nemen dat er jongen waren,

Toch bleef ik eivoer verstrekken omdat ik niet wist, hoeveel zij hiervan opnamen (De andere bewoners snoepten hier toch ook van) Toen de jongen 8 dagen oud waren, kon ik ze ringen, het waren 4 goed gevoerde, jongen, die een 2, 3 mm ring omgeschoven kregen. In deze tijd namen de vogels ook meer van het eivoer en was de belangstelling voor de fruitvliegen wat afgezwakt. Hierop begon ik dan ook meer buffalowormen en mierenieren te voeren en verder met pinky maden aangevuld. De pinky's hield ik eerst even onder de hete kraan totdat zij dood waren, dit om het uitkruipen te voorkomen. De vogels waren hier snel verzot op en waren bij een nieuwe maaltijd er als de "kippen" Toen de jongen zo'n 16 dagen oud waren, namen de ouders niet zoveel levend voer meer op en werd dit dan ook in kleinere hoeveelheden gegeven.

Na 21 dagen kregen ze alleen nóg maar wat pinky's met eivoer, maar gaf ik daarnaast om de dag een weinig onkruidzaden bij. Na een 24 dagen vlogen de jongen uit en zaten alleen avonds weer in het nest. Het zijn dan nog kleine onbeholpen vogeltjes die meteen al de kleuren hebben zij het nog dat deze nog flets van kleur zijn. Na 30 dagen zijn ze zelfstandig en na enkele maanden vrijwel geheel op kleur. Toen de jongen zo'n 14 dagen uitgevlogen waren hadden de ouders inmiddels alweer een nieuw legsel. De jongen werden daarom uitgevangen, dit om storingen te voorkomen. Het 2e legsel ging helaas voor mij een onbegrijpelijke reden verloren. De jongen lagen op een leeftijd van 11 dagen dood in het nest. Al snel daarop hadden ze een volgende legsel, waaruit 2e jongen groot gebracht werden. Als U dit gelezen, hebt zult u het met mij eens zijn, dat het in onze, hobby een vallen en opstaan is. Erg leuk is het om zo nu en dan toch succes te hebben en zodoende de moed geeft om steeds verder te gaan. Het is dan ook goed om zuinig op onze tropen te zijn. Laten we daarom ook proberen zoveel mogelijk deze vogels te kweken, zodat we in de toekomst ook voor de toekomst kunnen behouden.

